

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 41 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4353).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal foreløbig udskyde Behandlingen af den næste Sag paa Dagsordenen.

Derefter foretoges altsaa:

Første Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4371).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Staaung: Jeg vil ikke undlade at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, der betegner en Nyordning af den Mæglingsinstitution, som Forligsmanden hidtil har repræsenteret. Vi har i en Aarrække haft en saadan Forligsinstitution, og det vil formentlig neppe være heldigt at ophæve den, selv om der vel ogsaa klæber visse Mangler og Ubehageligheder ved en saadan Ordning, set fra Arbejdernes Synspunkt. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det utvivlsomt er saa, at Forligsmandsinstitutionen ofte har friet Landet for betydelige Arbejdsstandsninger; men paa den anden Side kan det vist ikke nægtes, at selve Institutionens Bestaaen ogsaa har medført, at alt for mange Sager behandles af Organisationerne paa en saadan Maade, at de nødvendigvis maa ende hos Forligsmanden, selv om et Resultat kunde have været naaet uden denne Forligsmægling fra Forligsmandens Side. Den ene Part haaber i visse Tilfælde at kunne

faa et bedre Resultat ved Forligsmandens Indgriben, den anden Part haaber at kunne faa et billigere Resultat, og Følgen heraf er, at en stor Mængde Sager, som naturligt burde være afsluttet ved de direkte Partsforhandlinger, maa ende hos Forligsmanden, hvorved hans Arbejdsomraade sikkert er blevet betydeligt større, end det oprindeligt var tænkt.

Navnlig saaledes som Forholdene har udviklet sig i de senere Aar, hvor alle, eller næsten alle, Arbejdsoverenskomster udløber paa omtrent samme Tid og efter kun eet Aars Varighed, saaledes at Forhandlingerne om nye Overenskomster skal føres hvert Aar — i en vis Tid var det endda to Gange om Aaret —, er Stillingen blevet fuldkommen uoverkommelig for en enkelt Mand. Deraf er meget naturligt opstaaet Tanken om, hvorledes en Reorganisation kan finde Sted, og Ønsket om at gøre Forligsinstitutionen flersidig, saaledes at den ikke blot raader over en enkelt Mands Arbejdskraft og Kendskab til Sagen, men saaledes, at der i Institutionen kan være flere Sider af Sagkundskab samlet: praktisk, statistisk, nationaløkonomisk, eller hvad anden Kundskab det nu kan være ønskeligt, de enkelte Personer har, hvorved Institutionen faar et mere sammensat og alsidigt Præg, end den kan faa, naar der er Tale om en enkelt Mand.

Jeg har allerede under den Kampagne, som vi kender fra indeværende Aars første Maaneder, de store Overenskomstforhandlinger, som endte hos Forligsmanden, og som var en særdeles vanskelig og omfattende Sag at komme igennem, offentligt udkastet Tanker om en saadan Deling af Forligsinstitutionen paa flere Hænder, som nu foreslaas, og jeg kan derfor kun med Tilfredshed se, at man fra de Parters Side, der har behandlet Sagen, den faste Voldgiftsret og Forligsmanden, og nu sluttelig fra Ministeriets Side, har samlet sig om en Nyordning, der muliggør en efter min Mening bedre og mere omfattende Behandling af de Sager, der ender hos Forligsmanden.

Jeg skal derfor med disse Bemærkninger, da ogsaa mit Parti har kunnet tiltræde nærværende Lovforslag, anbefale det til Fremme og Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

J. Jacobsen: I Henhold til de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister fremsatte ved det foreliggende Lovforslags Fremsættelse, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Det er i alt væsentligt i Overensstemmelse med den nuværende